

Griša: Ob peči.

*Ob pečki smo zbrani, ko zunaj sneg mede,
kakor otroci krog mamice svoje:
pečka pa ljubko šepče in poje,
a duša prečudna bogastva nam prede.*

*Staremu dela kosmate kožuhe,
s pisanim cvetjem vsekrižem pretkane,
da ga očuvajo mraza, naduhe,
kadar zaškripljejo snežne poljane.*

*Stari ženici naprede odeje,
da se pokrije, zakoplje prek glave,
kadar ob oknu piš burje zaveje,
megla strupene prinese pozdrave.*

*Deklici prede srebrno vezivo,
rože na oknih in spečice s strehe,
glupe možice in mrzlo pecivo,
zoonko cingljanje in radostne smehe.*

*Mladcem napravi smučí in drsalke,
drče blesteče in svetle daljave,
misli kipeče, željé spremljevalke,
koše poguma in krepke postave.*

*Speči prirodi tke bele blazine,
da se do dobra oddahne, spočije,
da se vsa klena in polna vedrine
kmalu zbudi in z zelenjem pokrije...*

Albin Čebular: V srebrni zimi.

*Na polju in trati
srebro se leskeče,
srebrni so viri,
gozdovi in seče.*

*In žamet so steze,
in steklo so reke,
in demant so breze
in biser so smreke.*

*Kar bilo poprej je
odurno in črno,
oj vse je zdaj lepo,
oj vse je srebrno!*